

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

6 francs per jaar.
Een blad afzonderlijk 25 centimes.
De abonnemingen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 25 centimes per drukregel.
Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 8 MAART.

Van alles wat.

Indien ik koning was, hetgen ik misschien ooit zal worden, dan zou mijn eerste werk zijn om een wet te maken om aan mijne ministers en aanhang te verbieden de menschen wetens en willess te bedriegen.

Een treffelijk man is inderdaad niet bevreesd om de waarheid te zeggen. Onze ministers begaan nu oneindig veel bedrog, dat men er alle weken den ganschen Postrijder zou mee volzetten.

Maar het schijnt dat de menschen bedrogen worden; zij hebben daar hun plezier in en onze ministers weten dat.

Ab! gij klaagt over de nieuwe lasten! Ziet eens, zeggen de ministers en de liberale representanten, in Frankrijk, in Holland, in Engeland zijn de lasten veel hooger dan hier.

En omdat zij dat zoo stoutweg verzekeren, zonder lachen of rouw te worden, meenen de lichtgelovige lastbetalers dat zij reeds het geld in hunne zakken volen terugkeren en zij zeggen: Sapperimilleent! daarop hadden wij niet gedacht.

Het is valscht dat men in die landen meer betaalt dan hier. Maar, zult gij zeggen, hoe durven zij het dan in de Kamers verklaren?

Wel omdat de wet die ik zou maken, als ik koning was, niet bestaat.

Zij durven dat zeggen omdat zij weten dat zij gaarne bedrogen worden en omdat zij gelijk alle bedriegers aan hunne valsche woorden eenen schijn van waarheid weten te geven.

Als zij onze lasten vergelijken met de lasten in andere landen, dan tellen zij niet mee hetgen wij betalen aan de provincie en aan de gemeente; maar voor de andere landen tellen zij dat mede.

Erste bedrog.

Is het gebruik dat wij van die Vrijheid maken dus wetig?

Ja, Steunen onze scholen op die Vrijheid? Ja, Mogen wij het onderwijs van den Staat in naam der Vrijheid en door de Vrijheid bestrijden? Ja, En weet gij hoe M. Graux, minister van het deficiet, onze strijd bestempelt? Hij is volgens hem: Onrechtvaardig, niet eerlijk en hatelijk. Dus volgens dien minister is het onrechtvaardig, oneerlijk en hatelijk gebruik te maken van de Vrijheid van Onderwijs in de Grondwet gewaarborgd!

Aardige ministers en aardige verdedigers der Grondwet!...

Lezers, hebt gij niet vergeten hoe over eenige maanden de minister van finantien in de Kamer kwam wemmen over den toestand der schatkist? Er was, ziede hij, een afgrond te vullen; het tekort in de schatkist was groot en er moesten dadelijk nieuwe belastingen gestemd worden.

De lastbetaalders klaagden steunen uit den grond maar de liberale vertegenwoordigers stemden de nieuwe lasten op en daarmee bleef er ons niets anders over dan maar te betalen.

Nu, schijnt het, is alles als met eenen tooverslag veranderd. M. de minister van finantien is deze week weer voor de Kamer verschenen en hij is komen verklaren dat de toestand der kas buitengewoon goed is.

Daar staan nu de lastbetaalders te kijken en zij verstaan er niet meer van als een koe van mutsen plooiën.

Willen wij hun dien tooverslag eens doen begrijpen. Over eenige maanden moesten de liberale ministers nieuwe belastingen slaan. De kas was leeg; de ledige scholen en de nietsdoende schoolmeesters hadden den laatsten cent der schatkist uitgeput. Er moesten nieuwe contributien zijn.

Maar vandaag moet er een ander liddegevoegen worden. In juni aanstaande zullen er algemeene kiezingen voor de Kamer plaats hebben. Nu mag men aan het volk niet meer komen vertellen dat er geen geld in de kas is. Wat zouden de menschen zeggen? Nu is het ook geen tijd meer om van nieuwe belastingen te spreken. Foei dan, drie maanden voor de kiezing? Als eens de kiezingen zullen voorbij zijn dan kan men dat deuntje weer eens aantrekken.

Wel, lezers, ziedaar het geheel politiek spel van onze geuzen ministers. Eerst roept men dat de kas zoo ledig is als een officiele school, om nieuwe belastingen te kunnen vragen.

citroenen zullen laten verkoopen; maar of er genoeg van die onnoozelaars zullen worden gevonden daaraan valt grootelijks te twijfelen.

De liberalen, zelfs die van Brussel, bekennen dat hunne kansen in de kiezingen van juni voor de vernieuwing der Kamer alle dagen verminderen.

De radikalen hadden het inzicht aan den dag gelegd in de maand juni MM. Washer, Jottrand en Van der kindere weg te cijferen. De doktrinairen van hunnen kant waren van zin MM. Arnould, Feron en Robert uit te sluiten. Zoo hevig is het voorbereidend werk geweest dat in deze leste tijden 2000 nieuwe leden in de Association Liberale getreden zijn, die er thans 5000 tellen. De doktrinairen wreeven zich in de handen. Dank aan hunne 16000 nieuwe aanwinsten, rekenden zij op de meerderheid.

Doch thans zien zij hoe langer hoe beter, dat er buiten de Association Liberale, andere liberale kandidaten zullen zijn, onder ander M.E. Picard.

De doktrinairen vragen zich nu of zij thans nog zoo zeker zijn van den zegepraal, en wat er zal gebeuren indien de onafhankelijken en de katholieken bij gemeenzaam overleg, op hunne beurt kandidaten voorstellen. En 't is niet onmogelijk dat dit gebeurt.

Men kondigt reeds de aanstaande verschijning aan van een nieuw dagblad, bestemd om dedenk wijze van den groep der onafhankelijken te verdedigen. Laat ons dus de gebeurtenissen afwachten.

Het reserveleger.

Wij laten hier de vertaling volgen van den brief door de Federatie der Katholieke Kringen gezonden aan de verschillende kringen van ons land: Aan de heeren voorzitters en leden der bestuursraden van de gefedereerde maatschappijen.

Mijnheeren en waarde collega's, Binnen weinige dagen zult gij de nieuwe statuten der federatie ontvangen, veranderd met het doel aan onze instelling een politiek leven in te printen, meer strijdend, beter overeenkomend met de noodwendigheden van den toestand en de belangen der katholieke zaak.

Van vandaag af verzoeken wij u op de dringendste wijze een werkzaam en krachtig deel te nemen aan de nationale beweging die zich openbaart, zangaande het hatelijk wetsontwerp dat een militaire reserve daartelt. Van alle kanten doet zich het hevigste gevoel van afkeer voor, tegen deze verzwaring van persoonlijke en geldelijke lasten. Het is de plicht der gefedereerde maatschappijen dit gevoel te verspreiden en het een openbare bekrachtiging te geven.

te zeggen dat het in de Kamer krachtig zal bestreden worden; maar dit verzet, mijnheeren en waarde collega's, moet gij ondersteunen, versterken en nitbreiden bij middel van meetings, vaderlandslievende prestaties. Hierin even als altijd, zult gij aan de zijde staan onzer vrienden der rechterzij van de Kamer, die zulke uitstekende diensten aan het land bewijzen.

Wij smeeken er u om, laat geenen tijd verloren gaan; doet aan den koning de groote stem des volks hooren, opdat hij bevel geve, het wetsontwerp in te trekken; aan de Kamer omdat zij het verwerpe; aan de gemeenteraden, opdat zij we rekamen ondersteunen, indien de leden wegens niet voldoende zijn, om dergelijke betooging te doen, richt eenen oproep tot de gefedereerde maatschappijen uit om den ontzet, opdat zij u zonden helpen; in een woord, verwaarloos geen enkel wetig middel ten einde dien schreeuwend maatregel te doen mislukken. De redding, zal ons toekomen zelfs van de vijanden van onzen godsdienst onze rechten en onze vrijheden: Saltem ex inimicis nostris.

Gelief, mijnheeren en waarde collega's, ons te laten weten, of gij dezen omzendbrief ontvangen hebt, en ons te zeggen welke maatregelen gij genomen hebt om de voorschreven maatregelen in werking te stellen.

Aanvaardt, mijnheeren en waarde collega's, de uitdrukking onzer gevoelens van verknochtheid.

De Voorzitter, F. DE GANNART D'HARLE.

Ontslag van den heer Van Humbeeck

De Brusselsche korrespondent van den Union, van Verviers, schrijft aan gemeld blad: « Men beweert dat de heer Van Humbeeck aangedaan is van een kwaal welke een langdurige behandeling in den vreemde vereischt en dat hij, na de aanstaande kiezingen, zijn ontslag als minister van openbaar onderwijs zal moeten geven, ten einde aan zijne gezondheid af te zorgen te kunnen besteden welke zij noodig heeft. »

Betijdig moet ernstig zijndaar de korrespondent van den Union van Verviers tot de vrienden van het ministerie behoort en zeer gekend is in de burelen van den Echo du Parlement.

Stads- & provincie nieuws

Een lompe vriend, want er dikwijls gezegd, is gevaarlijker dan een wijze vijand.

Herman COUTEREEL

HISTORISCHE NOVELLE

door E. M. MEGANCK.

(1^e VERVOLG.)

— 't Is wonder, sprak hij eindelijk, wat indruk die bruine staatel op mij gemaakt heeft, zoo gauw ik hem aantrok!... Ik dacht mij een oogwenk weer in den tijd, wanneer rijkdom, eer en geluk nog mijn aandeel waren of konden wezen!... En ik die sedert lang met God en duivel spot, ik zou schier zonder het te weten gaan knielen en bidden zijn voor een kristusbeeld!... Hadde mijne moeder dat gezien, zij hadde aan een mirakel geloofd!... En Ravenkop en de anderen, die mij niet meer erkennen!... Maar is 't ook niet natuurlijk? Ben ik wel geschapen voor dat onrustigen... vernederend leven? Wat geeft het toch, dat heeren en vorsten nu en dan onze diensten inroepen!... Behandelen zij ons in tusschen niet als lieden, voor welke er noch wetten noch recht bestaan?... Heeft mijnheer van Juliers mij niet eens laten hooren, dat wij tevreden mochten zijn, zoo hij ons niet allen liet opknopen?... En toch hadde ik maar geld genoeg!... Wie zou mij belletten de een of andere vroogst, verre van hier, te gaan bewonen?... Maar ja, geld!... Goud!... Wat baat het nu en dan eenen reiziger niet te stroopen, wanneer die buit, tusschen vijf- en twintig mannen te verdeelen, van marken op schellingen en soms

wel op denariën vervalt! En toch, wij moeten nog meer geld hebben; en met dat doel hebben wij heden eenen gevengene gemaakt, vermoedelijk het lid eensers voorname Leuvensche familie... Wij zullen doen gelijk in den oorlog; losgeld eischen!... Hij zette zich op eens tot de tafel en bleef een oogenblik in gedachten verzonken. Een gerucht van naderende stappen liet zich hooren; er werd op de deur getikt. De kapitein opende, en Ludwig trad binnen met eenen jongeling die geblijnddoekt was. Op een teeken van den kapitein deed Ludwig den blinddoek af, nam den bruinen kapmantel, met welken wij den kapitein eerst zagen, van de schouders des jongelings en loste de koorden, waarmede zijne armen nog waren gebond. Daarop verliet hij de kamer.

van baanstroopers zijn!... Wat zijt gij vanzin met mij uit te voeren, kapitein? — U de vrijheid terug te geven. — Wij de vrijheid terug te geven? Waarom mij dan gevangen nemen? — Gij zijt immers geen gevangen meer!... Zijn uwe hooren niet af? — Maar gij hebt u toch met geweld van mij meester gemaakt en mij geboeid en geblijnddoekt naar hier gebracht! — Luister goed, mijn vriend, gij zult alles begrijpen. Wij houden hier een soort van herberg. Toen ik u dezen morgen in het oog kreeg, bekreop mij de lust u voor gast te krijgen... Wij houden echter geen herberg voor elkeen, en zouden zelf zeer onganarne bezoeken van sommige lieden in te groote getalle ontvangen... — Bij voorbeeld van den schout en zijn volk, ondertrakt de jongeling. — Ik hoor, dat gij mij begrijpt, vriend. Nu, om u geblijnddoekt naar hier te brengen, moest ik u kunnen dwingen, en ik heb u gedwongen: dat is alles! — Zoo dat ik mag vertrekken als ik wil! — Geblijnddoekt, voorzeker!... Indien gij niet verkiest hier een of twee nachten te verblijven, — gij begrijpt, onze herberg is ons bestaan! — dan moet gij ten minste een paar dagen logement betalen!... — En op hoeveel belooft dat! — Dat is honderd marken zilver per dag, dus twee honderd marken!... Ik begrijp, dat gij zulke som niet op u draagt, vooral wanneer gij niet van zin zijt in herbergen als de onze te vernachten; maar wij zullen u in de gelegenheid stellen dat geld te doen komen. — Kapitein, sprak de jongeling, zulke een som zal ik nooit kunnen betalen! — Zoo jong nog, bemerke de kapitein tergend en reeds zoo gierig!... Indien wij niet wisten, dat

gij tot een rijke, edele familie behoort, en dat twee honderd vijftig marken voor u een kleinigheid zijn!... — Eene kleinigheid! zei de jongeling: 't is een gansch fortuin!... — Voor arme lieden als wij, ja, zei de kapitein, maar voor u is het een ware kleinigheid. Wij weten dat alles genoeg, mijn vriend! Zijt gij niet gisteren in Vlerbeke u geweest?... Helt gij er niet aan eenige lieden geld uitgedeeld?... En trak gij niet heden naar Pellenberg om er insgelijks uitdelingen te doen?... En ge zoudt geen drie honderd marken kunnen betalen!... Dat kan niet ernstig zijn! — Ik weet niet, hoe u dat alles bekend is, wedervoer de jongeling; maar alles is toch waarheid. Nu en dan ga ik op het van mijn grootoom eenigen onderstand dragen aan arme Leuvensche burgers, die uit de stad zijn gebannen en de omliggende dorpen mogren bewonen. Dat moet u juist bewijzen, dat ik den scheldnaam van « gierigaard » niet verdien. Bovendien zoudt gij, indien ge mij kent, daar niet uit opmaken, dat ik een losgeld, door u onbarmhartig van twee honderd op drie honderd marken zilver gebracht, zou kunnen voldoen! — Helt gij dan geen ouders meer, vroeg de kapitein? — Mijn vader is over vijftien jaren verdwenen zonder nog iets van hem te laten vernemen; mijne moeder en ik bleven sedert dien tijd alles verphelt aan eenen om mijns vaders, die er nachts zelfs verre af is van rijk te zijn! — En hoe heelt die oom, vroeg de kapitein, met een belangstelling, die den jongeling bevreesde.

benoemingen gegeven hebben, wat de liberale gedwingen heeft dezelfden weg in te slaan.

(Wordt vervolgd.)